

POSTMESTER PETER VALEUR

UTDRAG AV KRISTIANSSANDS OG OPLANDS JORDDYRKNINGSSELSKAPS
AARSBERETNING 1922

STIFTEREN av Kristianssands og Oplands Jorddyrkningssselskap og mangeaarige formand postmester Valeur døde 3. august 1922.

Postmester Valeur var født i Bergen 27. juli 1847, blev student i 1868 og tok juridisk embedseksamen i 1873. Derefter var han i 1½ aar edsvoren fuldmægtig hos sorenskriveren i Søndfjord, ½ aar konst. foged i Sønd- og Nordfjord og i et aar ekstraskriver i armedepartementet. I 1876 blev han ansat i postvæsenet, og dette blev hans senere livs- virksomhet.

I 1886 blev han postinspektør, i 1890 postmester i Kristianssund N. og i 1892 postmester i Kristianssand S. Fra dette embede tok han avsked høsten 1917, en kort tid efter at han hadde feiret sit 25 aars jubileum som postmester i Kristianssand S.

Paa flere maater har postmester Valeur været en god mand for bygdene. Hans grundige kjendskap til bygdelivet, et kjendskap som han hadde erhvervet sig gjennem flere aars reiser i alle landsdele gjorde, at han altid kom til at staa bygdene nærmere end de fleste embedsmænd.

Sørlandet hadde ikke fostret ham. Han kom til os som fremmed med et omfattende rydningsarbeide foran sig — i et postdistrikt, der gammel initiativløs paastedetmarsch hadde været den traditionelle retningslinje. Med Valeur kom der en født administrativ kraft til ledelsen i Kristianssands postdistrikt. Der blev utvikling, fart og orden i hele gangverket. Den imponerende, ranke, myndige kjæmpeskikkelse der brøt vei, hvor andre vilde holdt utenom, virket som en kontrast mot sørlændingens sammensatte elastiske karakter. Men den nye postmesters strenge, næsten barske ansigt fik en sympatisk dragende magt over sig ved de ærlige, trygge, gode øine, der lyste en imøte bak brilleglassene. Og saa blev han med aarene hjemme hos os.

Som den fædrelandssindede mand han var, glædet han sig oprigtig ved vor nationale samling og politiske frigjørelse i 1905. Men den høirøstede korsang av «næringslivets mænd» — denne pompøse fanfare for storindustriens opmarsch og hegemoni i dette fossehestekræfternes nye eventyrland, har neppe fundet nogen utpræget klangbund hos Valeur. Som postinspektør hadde han faret landet over paa kryss og tvers og mjer end en gang stoppet op, hvor et betagende natursceneri møtte hans blik, men hans kraftigste sans har ogsaa heftet sig ved de vidtstrakte jordvidder, der laa som de hadde lagt fra urtiden uberørt av den menneskelige kultur. Under reiser i Danmark hadde han hat anledning til at se, hvad danskerne har utrettet og bragt ut av sin magre, tørre hedejord. Dette slog ned i hans sind. Han saa igjen de store dyrkningsvidder, han for aar tilbake

sveddryppende hadde faret forbi paa sin reise­cykel, de «bleke myrer» med nattefrostens taake over sig. Det gjaldt at ta fat her. Han saa veien til det trygge usvigelige grundlag for landets fremtid. Disse syner, der hos drømmeren vilde ebbet bort i en lyrisk utladning — kanske — og intet mere, gav Valeur uten at betænke sig det praktiske livs kjøt og blod. Og resultatet blev *Kristianssands og Oplands Jorddyrknings­sekskap*. Hans ide var at landet skulde overspredes med en række søsterselskaper med det samme fælles program: *Landets opdyrkning*. Likeoverfor dette uselviske fædrelandssindede tiltak aapnedes alle døre. Valeur sparte ingen. Den mest indifferente maatte i spændrøien. Kristianssand S. støttet tiltaket med et overraskende antal lagsmedlemmer. Vestre parten av Vest-Agder med hele Sætersdalen. Herrederne i Vest-Agder østenom Mandalen gjorde følge med et betydelig antal lagsmedlemmer. Der gas aarvisse bevilgninger av Agderfylkene, herredsstyrer, sparebanker, privatbanker og andre samlag. De bedste kræfter droges til arbeidet. Der var over hele bevægelsen noget av det vor fattige, forvænte tid lyser efter sent og tidlig — *arbeidsglæde*.

I hele 15 aar arbeidet Valeur som formand i selskapets styre, og under hans dygtige ledelse arbeidet selskapet sig fort fremover. Og ser man tilbake paa selskapets virksomhet i de aar det har virket, saa maa man si at det har været til stor ophjælp for Sørlandets jordbruk.

Fortjenstmedaljen i guld og de mange andre medaljer og paaskjønelser som er blit Valeur tildelt er vel fortjent.

Med postmester Valeur har Sørlandet mistet en av sine varmest interesserte mænd — en mand som over hele landsdelen længe vil savnes.
